No. 6.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 13 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Consideratien en voorstellen van Gedeputeerde Staten van Zeeland, omtrent het stem- en kiesregt.

(Vervolg en slot van No. 2.)

Heeren Gedeputeerde Staten geven nog enkele andere wenken bij de beantwoording der vraag C., waarmede wij ons zeer wel kunnen vereenigen, als b. v.:

dat het verkieslijk zou zijn, om tot grondslag van den census te nemen het bedrag der directe belastingen, volgens de kohieren, welke op 1e Januarij over het dienstjaar, hetwelk op ultimo April en ultimo December bevorens was afgeloopen, zullen zijn executoir verklaard.

dat bij de wet zou behooren te worden uitgedrukt, *welke* directe belastingen worden bedoeld, ten einde de wet van een vast beginsel uitga, en er later, bij het uitschrijven van *andere* directe belastingen, zoo als b. v. eene belasting op de inkomsten zijn zou, geen twijfel zou kunnen bestaan, of ook de zoodanige voor den census zouden behooren in aanmerking te komen.

dat voor de bepaling van eenen onderscheiden census voor ieder kies-district geene voldoende gronden schijnen te bestaan.

dat eene verhooging van den census voor het *kiesregt* ten platten lande door niets schijnt te worden noodzakelijk gemaakt, maar het veel consequenter zijn zou, dat alle *stemgeregtigden* tot *kiezer* zouden kunnen worden verkozen; en dit, omdat men, om tot lid der Staten-Generaal, der Provinciale Staten en der stedelijke regeringen of stedelijk kiezer te kunnen worden verkozen, aan geenen hoogeren census onderworpen is dan aan dien van de stemgeregtigden; waarom het dan meer in overweging zou verdienen te komen, dezen *laatstbedoelden* census eenigzins hooger te stellen.

Bij de beantwoording der vraag D. » Welk minimum van belasting zoude, in den zin van art. 28 » van het ontwerp van wet omtrent het stemregt te » platten lande, voor het stemregt moeten wor» den bepaald?" — geven H. E. G. A. te kennen, in het bij dat ontwerp voorgedragene beginsel » eene » zoodanige anomalie te vinden, dat zij hetzelve als » strijdig met den geest der grondwet beschouwen en » van zoodanige veruitziende gevolgen achten, dat zij » zich verpligt rekenen, de vergadering der Provin» ciale Staten voor te stellen, *om zich uitdrukkelyk » tegen dit beginsel te verklaren."*

Het bezwaar geldt hier in de voorname plaats het door de stemgeregtigden ten platten lande regtstreeks verkiezen der leden van het bestuur, terwijl binnen de steden, waar men toch wel meer doorzigt, meer vatbaarheid om goede keuzen te doen mag aannemen, den tusschentrap van het kiezers-collegie noodzakelijk heeft geoordeeld.

Zeer gewigtig en der overweging overwaardig zijn de op de ondervinding steunende argumenten, ten betooge der noodzakelijkheid, dat *of* de Provinciale Staten *of* hunne Gedeputeerden tot kiezers van de leden der platte-lands-besturen worden aangewezen; *of* dat, indien men al het beginsel wilde behouden, dan ten minste in de wet eene bepaling werd gevoegd, » volgens welke, indien de voorgedragene can» didaten aan Gedeputeerde Staten ongeschikt voor» komen, of om eenige reden derzelver benoeming » minder verkieslijk werd geacht, aan dezelve de be» voegdheid wordt gegeven om, na verhoor van den » gemeente-raad, des Konings beslissing in te roepen, » en aan Hoogstdenzelven eene voordragt van twee » candidaten ter benoeming te doen.

Men ziet hieruit, dat Gedeputeerde Staten de stemgeregtigden ten platten lande nog geene genoegzame geschiktheid of zelfstandigheid toekennen, om de meest waardigen en geschikten tot bestuurders der gemeente te stemmen, gelijk de grondwet die geschiktheid ook niet aan de stemgeregtigden binnen de steden toekent.

Nogtans is de zaak netelig, wij stemmen het toe. De strekking tot de *oligarchie*, aan ons goede vaderland zoo zeer eigen, doet ons aan de andere zijde ook weder vreezen, dat Gedeputeerde Staten, of misschien een of twee personen, die op hen influenceren, door het hier boven voorgestelde, alweder ... te overwegenden invloed op de gemeente-besturen en door deze *ook* op de verkiezingen der Provinciale Staten, en langs dezen weg insgelijks weder op de verkiezing der Staten-Generaal zullen erlangen, gelijk de ondervinding geleerd heeft thans, immers in sommige provincien, maar al te zeer doet bestaan. Daarenboven, bleven Gedeputeerde de raadsleden benoemen, zou zulks weinig geschikt te achten zijn, om den publieken geest, de belangstelling in de openbare aangelegenheden ten platten lande, zoo als noodig is, eene vooruitgaande rigting te geven.

En na dit een en ander zouden wij nog bijna overhellen, ook wegens het toezigt, hetwelk Gedeputeerde Staten toch voortdurend op de handelingen der gemeente-besturen kunnen uitoefenen, ons voor eene voordragt van candidaten door de ingezetenen zelven (moest het dan ook door een kies-collegie uit de hoogste belastingpligtigen zijn, welke daartoe alleen door de stemgeregtigden zouden kunnen worden verkozen,) te bepalen; en alleen in *zeer* gewigtige gevallen aan den Koning de magt op te dragen, om gedane keuzen te vernietigen, en andere verkiezingen te bevelen.

Ten slotte komt de vraag F.: « Verlangt men dat » de uitoefening van het regt van voordragt van eenige » administrative plaatselijke ambtenaren door de eige» naren van heerlijke regten voor het vervolg tegen » eenige schadeloosstelling worde afgeschaft? Of welk » ander middel bestaat er om de staatsburgerlijke » regten der ingezetenen en de sedert het besluit van » 1814 wettiglijk uitgeoefende heerlijke regten, in » overeenstemming te brengen?"

Allergunstigst steekt het antwoord, hierop door heeren Gedeputeerde Staten gegeven, af, bij dat van de Staten van enkele andere provincien.

Het is bij H. E. G. A. boven allen twijfel verheven, dat de uitoefening dier regten, in dit stuk, « *geheel « strydig is, met de beginselen eener constitutionele mo« narchie.*" H. E. G. A. erkennen echter, dat art. 152 der tegenwoordige grondwet kan geacht worden de eigenaren van heerlijke regten op het oog te hebben; doch zij, *ontkennen*, dat die eigenaren, tijdens het emaneren der grondwet, een wettig verkregen regt hadden; beweren dat staatkundige regten nimmer als verkregene regten kunnen worden beschouwd, tenzij bij de staats- of grondwet gewaarborgd; en dat, zoo neen, die regten, waren zij bij vroegere wetten of reglementen toegekend, bij latere aan de eigenaren der heerlijkheden in het algemeen belang kunnen worden ontnomen; en dat zelfs, *naar strikt regt*, deswege geene schadeloosstelling zou verschuldigd zijn. Nogtans, op andere gronden meenen H. E. G. A. dat bij de wet zou kunnen worden bepaald:

« Dat in gemeenten, heerlijkheden zijnde, waarvan « de eigenaren krachtens de vroeger bestaan hebbende « reglementen het regt hadden van voordragt der bur« gemeesters, raadsleden, secretarissen en ontvangers, « en van voordragt of benoeming tot andere kleine « gemeente-bedieningen, aan dezelve het regt wordt « toegekend, om, voor zoover zij geregtigd waren om « voor het regt van voordragt eenige recognitie te « heffen, deze voortdurend ten bedrage van 10 percent « van het thans bepaalde tractement en de waarschijn« lijke opbrengst der emolumenten, aan voorschrevene « ambten of bedieningen verbonden, te vorderen, welke « hun bij inhouding op de tractementen der gemelde « ambtenaren en bedienden door den plaatselijken « ontvanger zal worden uitbetaald, met dien verstande « echter, dat de tegenwoordig in functie zijnde of « bij continuatie te benoemen ambtenaren of bedienden, « welke zich tijdens hunne aanstelling tot geene zoo« danige of slechts tot eene mindere uitkeering hebben « verbonden, daaraan niet of slechts ter concurrentie « van het door hen beloofde zullen onderworpen zijn, « alles onverminderd de bevoegdheid der gemeenten om « deze uitkeering tegen den penning 20 af te koopen.

Men zal het in ons, gelooven wij, na de mededeeling van den hoofdzakelijken inhoud dezer consideratien, niet vreemd vinden, dat wij het stuk met genoegen lazen, en in hetzelve zooveel waarheidsliefde, juistheid van oordeel en oplettendheid op de behoeften des tijds meenden aan te treffen, dat wij gaarne onze hulde deswege aan den steller toebragten.

Denkelijk zal men nu, na het ontvangen der verschillende consideratien van de Provinciale Staten, bij de regering op nieuw de handen aan het werk slaan; en hoeveel wij ook reeds over dit onderwerp ter neder stelden, wij willen om het gewigt der zake, van dezelve niet afstappen, zonder ten slotte te zeggen, waarom wij eene *meer* gewigtige wijziging van stelsel noodzakelijk, (en tevens uitvoerlijk,) oordeelen, dan men, naar aanleiding der door den Minister voorgestelde vraagpunten, schijnt te mogen te gemoet zien.

Wat is eigenlijk het doel in Nederland van het toekennen van het stem- en kiesregt aan de burgers, welke daartoe volgens hunne maatschappelijke positie zijn geregtigd of bevoegd geoordeeld?

Is het: hen deel te doen nemen, hen belang te doen stellen in de openbare zaken, hen eerbied te doen hebben voor de wetten, op de zamenstelling van welke de keuzen dier burgers-zelven nu niet zonder invloed zouden zijn? is het om door dit een en ander algemeene tevredenheid met den gang der zaken en hierdoor nationale kracht, te doen geboren worden? Zoo ja, dan moet ook het stem- en kiesregt voor die burgers iets *wezenlyks* zijn; zij moeten dan de overtuiging erlangen, dat het niet onverschillig is, of zij stemmen, dan of zij niet stemmen; zoo neen, zij zullen in hun regt geenerlei belang stellen; *het doel zal niet bereikt worden*; en noch de regering, noch de wetgever, zal in gewigtige tijden kracht of steun vinden in een groot deel des volks, hetwelk zich om de openbare aangelegenheden niet bekreunen zal, maar in ieder geval *individueel* voordeel tot rigtsnoer zijner handelingen nemen, en ontevreden zijn zal daar, waar op *dat* voordeel, door de regering of wetgevende magt, waaraan het vreemd is, inbreuken worden gemaakt.

Wil men het doel, men moet *dan* ook de middelen willen. Bij het behoud van het tegenwoordige stelsel, het getal stemgeregtigden te vergrooten, is alleen vergrooten het getal onverschilligen voor het stemregt, hetwelk op zich zelve immers niets beteekent. Er zullen des te meer stemmen onuitgebragt blijven, en des te meer andere worden uitgebragt, zonder effect. Zij, die zich de moeite willen geven, hunnen invloed uit te oefenen, tot het verzamelen van zeker getal stemmen ten behoeve van zekeren bedoelden persoon, zullen ligt werk hebben; want het grootste getal andere stemmen zal verspreid zijn of niet uitgebragt worden. De ondervinding leert het: men kan het niet tegenspreken. Wat zal dan *zulk* eene verbetering baten, om het nationale doel te bereiken? Men zal er verder van verwijderd geraken, dan ooit.

Geene uitbreiding dan zoo zeer van het getal stemgeregtigden, die toch niet stemmen zouden, maar meer zekeren, meer wezenlijken invloed aan hen, die stemgeregtigd zijn zullen. Elk tiental stemgeregtigden b. v. door het lot aangewezen, late men eenen kiezer uit zijn midden afvaardigen, hetgeen in den regel, wij betoogden het vroeger, de waardigste van het tiental zijn zal, hij die het meest zedelijke overwigt bezit. *Dan* weet men, welken invloed men heeft uitgeoefend; *nu* weet men dit niet, al stemt men ook. Maar die *kiezers* moeten nu ook niet maar alleen op de *plaatselyke*, maar ook op de Provinciale, ook op de staatsaangelegenheden invloed kunnen uitoefenen, door de benoeming van leden voor de Provinciale Staten, zoowel voor den stedelijken als voor den landelijken stand. Men mag hier nu veilig aannemen de kern, het beste deel des volks voor zich te hebben.

Men beweert, dat dit binnen de *steden* niet kan; dat de grondwet het niet gedoogt. Men zegt, dat, zoo de letter het ook al schijnt te vorderen of te gedoogen, de bij de deliberatien der grondwet gebleken *bedoelingen* des grondwetgevers zich daartegen verzetten. Zoo de *letter* der grondwet het *toelaat*, dan kan niemand ter wereld het bewijzen, dat niet de meerderheid der wetgevende leden, juist *omdat* de letter dit toeliet, hare goedkeurende stem aan het artikel gegeven heeft. Daarenboven, al had de grondwetgever, *by abuis*, eene vrijheid verleend, welke hij niet bedoeld had, die vrijheid bestond niettemin; en werd deze nu daarenboven heilrijk bevonden voor het geluk van land en volk, het zou aan de uitvoerders der grondwet eene zware verantwoording opleggen, niet de *letter* derzelve, maar de vooronderstelde, nimmer met zekerheid te bepalen *bedoeling* der grondwetgevers in 't algemeen tot rigtsnoer te nemen. Is het niet geschreven in de verbalen van onderscheidene sectien der Tweede Kamer, (bevattende toch nog een aantal leden welke de grondwet hielpen wijzigen,) dat deze vrijlaat *het regt-zelve*, om tot de verkiezing der leden van de Provinciale Staten voor den stedelijken stand mede te werken, bij *de wet* te regelen? Waren deze leden dan zoo spoedig de *bedoeling* vergeten, waar-

mede het artikel 106 was aangenomen?

Één trap van verkiezing, — die welke de steden *meer* dan het platte land, — kon dus, volgens *de letter* der grondwet, vervallen, en de kern der burgerij hierdoor *meer* dadelijken, meer wezenlijken invloed uitoefenen, *ook* op de provinciale, *en* op de staatsbelangen.

De volgende trap van kiezers, die der Provinciale Staten, bestaat in de meeste constitutionele Staten almede niet. De kiezers benoemen daar de leden der Tweede Kamer. Ook hierin is dan Nederland ten achter; en hoe sterk heeft de schrandere KEMPER zich hier over beklaagd, hoeveel kwaad heeft hij hiervan voorspeld, hetwelk zich maar al te zeer gedurende nu 27 jaren heeft verwezenlijkt! Hoe nadrukkelijk heeft ook de edele VAN HOGENDORP nog in 1830 hieromtrent herstel ingeroepen! Doch de grondwet ligt daar, en zij moet geëerbiedigd worden. Men *kan* haar eerbiedigen en nogtans de Provinciale Staten tot geschikter kies-collegien vormen, dan zij nu zijn, door uitbreiding van het getal, wanneer er te kiezen valt.

De wet kan bepalen, dat ieder gewoon kies-collegie behalven de gewone leden der Provinciale Staten er op ieder gewoon lid nog twee buitengewone benoeme, om, bij te doene verkiezingen van leden voor de Staten Generaal, hiertoe mede te werken.

Langs dien weg, zal de te groote, te overwegende invloed van enkele personen op de nu min talrijke collegien worden verminderd, zoo dan al niet geheele weggenomen; er zal een veel grooter getal staatsburgers medewerken tot zoodanige verkiezingen, welke iets wezenlijks zijn, en waarvan het effect gezien wordt. Men zal het gebrekkige, hetwelk thans ons geheele kiesstelsel aankleeft, voor een goed deel altans en zooveel de grondwet gedoogde, hebben verbeterd, en nog niemand zal op goeden grond kunnen zeggen, dat wij daardoor met der daad zouden zijn gekomen tot eenen democratischen regeringsvorm. De benoeming van lid van de Staten-Generaal zal door nog drie lagere trappen moeten zijn voorbereid, en dit is, dunkt ons, wel volkomen genoeg, om gerustheid te geven.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

BALTIMORE, 28 Nov. Toen ik voor eenige dagen New-York verliet, waren alle gemoederen in de hoogste spanning; over één punt slechts liepen alle gesprekken; het raadselachtig slot namelijk van een der merkwaardigste criminele processen van den nieuwen tijd. Zie hier kortelijk de zaak.

Het was in de maand September des vorigen jaars, dat men in de dagbladen van New-York eene advertentie las, waarbij opheldering verzocht werd omtrent zekeren *Adams*, eigenaar eener drukkerij aldaar, die zijn huis voor twee of drie dagen, op het midden van den dag verlaten had en niet weder teruggekeerd was. *Adams* stond bekend voor een stil en geregeld man tot het vermeeden van vlugt of zelfmoord was geene aanleiding bekend en zijn verdwijning alzoo onbegrijpelijk. Het verward gemompel, dat eenige dagen achtereen de stad vervulde, maakte aldra plaats voor het meer bepaalde gerucht, dat hij nog op den dag zijner verdwijning sommige vrienden zou bejegend zijn en met dezelven gesproken hebben van eenige zaken, welke hij dien morgen te verrigten had. Onder deze bragt een maanbezoek bij zekeren *John Colt*, voor wien hij juist den druk van een werk over het koopmansboekhouden voltooid had, eindelijk op het spoor. Deze *Colt* bewoonde een appartement in een gebouw, dat overigens bijna uitsluitend uit werkkamers bestond. De kamer van *Colt* grensde aan die van zekeren *Wheeler*, insgelijks leeraar in het boekhouden. In dit vertrek had men in den loop van dien dag in de kamer van *Colt* hooren spreken, voorts een vreemd geluid, als wapengekletter, en eindelijk een val.

Hierdoor oplettend geworden, had men door het sleutelgat loerende, twee hoeden gezien; en daar de zaak meer en meer een verdacht voorkomen begon te krijgen, besloot men dien avond en den daarop volgenden dag wacht te houden. Aanvankelijk hoorde men een vreemdsoortig schuren en krabben, waarop eene diepe stilte volgde. Den volgden morgen had men *Colt* tegen zijne gewoonte hooren zingen; hij rookte eene cigaar en klaagde, dat hij inkt of verw had gestort en deze had willen uitkrabben, maar dat hij de vlakken niet kon doen verdwijnen. Ook had men hem eene groote kist den trap af zien slepen, die met eene kar was vervoerd geworden; meer wist men niet. Door een naauwkeurig onderzoek [illegible] te vinden, die de kist vervoerd en het schip, op welke hij dezelve bezorgd had. Zij was geadresseerd aan een koopman in St. Louis. Toen de kist nu, in tegenwoordigheid van den burgemeester van New-York geopend werd, vond men het ligchaam van *Adams*, reeds tot verrotting overgaande, misvormd door wonden, doch volkomen kenbaar. *Colt* werd oogenblikkelijk in hechtenis genomen, en men vond werkelijk de kleederen des vermoorden in zijn slaapvertrek, zijn horologie echter bij zekere *Carolonie Hensbau*, waarmede *Colt* op een vertrouwden voet leefde en bij welke hij woonde.

Colt, in de engte gebragt door deze daadzaken, deed eene uitvoerige belijdenis zijner — onschuld. Hij had *Adams*, die hem eerst met woorden beleedigd en daarna dadelijk aangevallen had, bij wijze van zelfsverdediging in een regtvaardigen strijd verslagen. Hij beschrijft met de grootste naauwkeurigheid, met eene bedaardheid en koelbloedigheid, welke zich steeds gelijk blijft, alle bijzonderheden van dit geheimvol, verschrikkelijk tooneel, de woordenwisseling, het gevecht en deszelfs uitslag. Hij schildert, hoe hij met dezelfde handbijl, welke hem tot verdediging gediend had, uit toevallig voorhanden zijnde planken de kist getimmerd, hoe hij de bloedstorting gestremd, met voordacht inkt gestort en de sporen verdelgd had. Dat hij alle omstandigheden, ook de kleinste scherpzinnig en koelbloedig berekend en overwogen en in zijn bloedig werk eene groote handigheid ontwikkeld heeft, kon, zegt hij niet tegen hem getuigen; hij moest toch dit ongelukkig voorval met den sluijer van het diepste geheim bedekken, want sommige omstandigheden, vooral het gebruik van een touw, tot het inpakken van het lijk gebezigd, en welke aan eene voorafgegane verworging kon doen denken en meer andere omstandigheden, moesten het denkbeeld van moord hoogst waarschijnlijk maken. Bij deze schildering kwamen omstandigheden aan den dag, te gruwelijk en voor het gevoel te stuitend om weder verhaald te worden: en toch kan ik niet verzwijgen, dat hij het lijk, dat in de kist niet goed paste, eerst in dezelve had moeten stampen. Hier eindigd de eerste afdeeling van dit merkwaardig proces, dat eerst eenige maanden later een aanvang nam en een der ingewikkeldsten was, die de annalen der criminele regtspleging in de Vereenigde Staten hebben aan te wijzen. Was het moord met voorbedachten rade of doodslag door zelfsverdediging? Wij slaan over al hetgeen door den verdediger des beschuldigden werd aangevoerd, welke middelen zijne vrienden aanwendden om hem te redden en zeggen alleen, dat *Colt* ter dood veroordeelt en dit vonnis door de supreme Court en de Court of errors bevestigd werd. Het vonnis: dood door den strop is onherroepelijk; *Colt* zou den 20 Nov. in de gevangenis zijne straf ondergaan en niemand toegelaten worden, als de noodige ambtenaren, benevens de gepreviligeerde personen, onder welke ook de schrijver (reporters) voor de dagbladen. *Colt*, die aanvankelijk halstarrig gebleven was, veranderde merkbaar gedurende de laatste dagen; hij scheen bedrukt en moedeloos en verzocht nu om den bijstand van eenen geestelijke, met welken hij zeer stichtelijke gesprekken hield, weende en bad. Men had aanvankelijk gevreesd voor zelfmoord — in zijn tegenwoordigen toestand was hieraan niet meer te denken. Op zijn dringenden wensch werd hij, eenige uren voor zijnen dood met zijne vroegere maitres in het huwelijk vereenigd en nam een stichtelijk afscheid van zijne betrekkingen. Het is 2 uur; hij had verzocht, dat zijne teregtstelling eerst aan het einde van den juridischen dag, 's middags te 4 ure zou plaats hebben.

Hij wil geen oogenblik verliezen van den tijd, die hem tot zijne voorbereiding voor de eeuwigheid nog overblijft en heeft zijn horologie naauwkeurig naar dat van den Sherif gesteld. Men laat hem alleen. De gevangenis was omringd van lieden, die, in weerwil van het ongunstige weder, reeds van 9 ure des morgens met ongeduld hadden staan wachten. Op de plaats der gevangenis bevonden zich de begunstigden die van biljetten van toegang voorzien waren. Algemeene spanning, vreemde geruchten, toenemende ongerustheid. Het oogenblik is daar, men opent de deur zijner cel — daar ligt hij levenloos, regtuit gestrekt op zijn bed, met een mes diep in de borst. Bijna op hetzelfde oogenblik hoort men het geroep «brand;» een koepeltoren boven de gevangenis van ligte constructie staat in volle vlam. De verwarring is onbeschrijfelijk. De omstandigheid, dat *Colt* verzocht had in zijne gewone kleeding, niet in die der misdadigers gehangen te worden, welk laatste zijne vlugt zoo goed als onmogelijk gemaakt zou hebben, laat bijna niet twijfelen, of alles was tot eene vlugt voorbereid; en zeker ware deze in verwarring gelukt, ware de brand een oogenblik eer uitgebarsten, had hij niet zich zelven gerigt toen hij uitbarstte. Zoo stierf deze verstokte, verschrikkelijk, energische man.

ENGELAND.

— Liverpool is Donderdag ll. wederom door eenen zwaren brand geteisterd geworden. Dezelve werd omstreeks half zes ure in den namiddag ontdekt, in de werkplaatsen van de bouwmeesters en timmerlieden *Forster* en *Stewart* in Lawton-street. Het volzijn dezer werkplaatsen van timmerhout en andere ligt ontvlambare stoffen bragt niet weinig toe tot de hevigheid van den brand; door welken de gebouwen dan ook grootelijks vernield zijn. Omstreeks negen ure gelukte het evenwel, de vlammen te beteugelen. Van persoonlijke ongelukken heeft men tot dus verre nog niet anders gehoord dan van een man, die tusschen balken gekneld was geraakt, maar gelukkig nog gered is geworden, en van het vermist zijn van een jongen, dien men vreest, dat er het leven bij ingeschoten zal hebben. De schade was nog niet te begrooten geweest, en de aanleidende oorzaak van den brand tot dus verre onbekend.

— Te Harrowgate hoorden eenige landlieden den 5. Aug. gedurende eene hevige windvlaag, vergezeld van donderen en bliksem, een fluitend geluid in de lucht en een zwaar voorwerp nederploffen, zijnde een luchtsteen gelijkende naar de basalt van Giants-Cousewaij, door zaaid van kleine zilveren deeltjes of steen, dien de geologen *Album Graecum* noemen. De meteoor of luchtsteen weegt 500 kilogrammen.

— De bevolking van Londen bedraagt, volgens de telling van 1841, 1,870,727 zielen.

— Van de Kaapstad heeft men berigten tot den 30 Oct. De Hollandsche boeren te Port Natal hebben zich dieper landwaarts ingedrongen, en aan gene zijde de Oranje-rivier de landerijen der Kaffers in bezit genomen. [illegible] zich bij de Engelsche autoriteiten van de Kaapstad beklaagd.

FRANKRIJK.

— Het leger zal op den voet van vrede worden gebragt. Men verzekert, dat er bevelen gegeven zijn, om de ligting van 1837 naar huis te zenden. Men spreekt er ook van om alle regementen inf. op 1800 man te brengen. Het tegenwoordig effectief van elk regement is 2200.

— Gedurende 1842 hebben te Parijs 6445 boekwerken van allerlei aard, in levende en doode talen, 1941 prentwerken en gravures, en 395 muzijkwerken het licht gezien.

— De kosten van de begrafenis van den hertog *van Orleans* berekent men op 50,000 fr.

— Het effectief van de nationale garde, hetwelk voor 1830 over de 80,000 man beliep, beloopt tegenwoordig nog geen 50,000 man, van welke 's jaarlijks bijna 7000 veroordeelt worden, dus 1 van de 7 man.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 9 Januarij. Gisteren middag heeft er, aan het station te Haarlem, een allerbedroevendst tooneel plaats gehad.

Een man, vader van 4 kinderen, naar men zegt van Overveen komende, was voornemens, met zijne huisvrouw, per spoortrein naar Amsterdam te vertrekken; doch moest vooraf eene wijl in het stations-gebouw vertoeven. Toen nu de tijd van het afgaan des wagens daar was, wilde hij zich met zijne huisvrouw in dezelve begeven; doch helaas! eensklaps valt de man op den grond dood ter neder. Zijne huisvrouw en vele reizigers staan als aan den grond genageld en verplet: velen weenden met haar, die geheel hopeloos stond. Geneeskundige hulp werd spoedig ingeroepen, doch te vergeefs.

GOES, den 9. Januarij. Bij Vonnis der Arrondissements Regtbank alhier, van den 7 Januarij jl. zijn de Personen van *H. J. Budding* en *J. de Jonge*, wegens het leiden en besturen van Godsdienstige bijeenkomsten, zonder daartoe de benoodigde authorisatie te hebben gevraagd en bekomen, en wegens het afstaan van een locaal daartoe, veroordeeld ieder tot 21 geldboeten, elk van 100 gulden. c. ex.

VLISSINGEN, den 10. Januarij. De kerkeraad der Ned. Hervormde gemeente alhier, zullende overgaan tot de beroeping van eenen nieuwen leeraar, heeft daartoe een twaalftal predikanten geformeerd, bestaande uit:

DD. *J. R. de Bruine*, te Balk; *A. J. Molenaar*, te Zoutelande; *S. H. Sypkens*, te Elspeet; *D. T. de [illegible]*, te Woubrugge; *J. Bomeweg*, te Westkapelle; *J. Grijns*, te Serooskerke; *G. J. Lette*, te Nieuwerkerk; *J. H. Soli*, te 's Gravezande; *H. Gann Dunn*, te Venendaal; *G. J. Gimberg*, te Charlois; *P. W. van Rossum*, te Elkum, en *D. A. Detmar*, te Ede.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 11. Januarij. Gedurende het jaar 1842, zijn de Schelde langs Vlissingen binnengevaren of ter Reede gearriveerd, 1638 schepen of vaartuigen, waaronder zijn gerekend de gewone stoombooten varende van Londen naar Antwerpen of van andere plaatsen; binnen door of op- en uitgevaren (gerekend als voren) 1601, waaronder echter niet zijn gerekend de gewone beurtschepen, visschers, of andere kleine vaartuigen, welke de Schelde op- en afvaren, of de Reede van Vlissingen gepasseerd zijn.

BATH, den 6. Januarij. Gedurende de maand December 18[illegible] zijn aan het kantoor van In- en uitklaring, Expeditie en Betaling alhier, de navolgende Schepen ingeklaard:

48 met hard- straat- en zinksteen, 67 ledig, 11 met houtwerk, 26 met stukgoederen, 53 met steenkolen, 1 met zaad, 1 met volaarde, 3 met hennepstroo, 1 met boekweit, 2 met meubelen, 1 met kalk, 1 met tabak; waarvan 172 onder Nederlandsche en 43 onder Belgische vlag; alsmede 9 Stoombooten, 92 ledige visch- en mosselschepen; te zamen 316 schepen.

Uitgeklaard: 16 met haard- en boonstroo-asch, 7 met gerst, 8 met meekrap, 56 ledig, 45 met stukgoederen, 8 met zaad, 13 met haring, 4 met tabak, 4 met raapkoeken, 2 met ajuin, 7 met haver, 4 met aardappelen, 11 met hoepen en lijnzaad, 3 met tarwe, [illegible] met 7 koffij, 1 met dakpannen, 4 met rijstdoppen; waarvan 142 onder Nederlandsche en 52 onder Belgische vlag; alsmede 9 Stoombooten, 94 visch- en mosselschepen; te zamen 297 schepen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

12 Januarij 1843.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche dito	f 8.00	Boekweit	f 6.00
1 J. dito	« 7.75	Winter Garst	« 4.80
N. dito dito	« 7.75	Zomergarst	« 4.00
2 J. Walch. Tarwe	« 8.25	W. Witte Boonen	« 8.50
1 J. dito	« 8.00	W. N. Bruine dito	« 9.50
Nieuwe dito	« 7.85	W. O Paardenboonen	« 5.50
2 J. Zeeuwsche Rogge	« 7.10	Z. N. dito	« [illegible]
1 J. dito	« 7.50	Raapolie	f 58.00 p. v.
Nieuwe dito	« 7.50	Patentolie	« 40.50 «
W. Groene Erwten	« 7.25	Lijnolie	« 59.00 «
Witte dito	« 7.00	Raapkoeken	« de 1040 st.
Koolzaad	« 11.00	Lijnkoeken	« 9.00 « 100 «
Haver	« 5.00		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.